

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/597/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715200109
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2715200109.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľky: G. F., Z. XX.XX.XXXX, B. Z.Á. XXX/XX, U., občianka SR proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-31/14-EK zo dňa 5.12.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina.

Súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur na účet: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX Slovenskej pošty a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-31/14-EK zo dňa 5.12.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, ktorým bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 2.234,45 eur s príslušenstvom, zmluvnú pokutu, poplatok za rozhodcovské konanie a trovy právneho zastúpenia v rozhodcovskom konaní. Navrhovateľka svoju argumentáciu oprela o to, že považuje za neplatnú rozhodcovskú zmluvu č. 8500005348 z 28.6.2011.

Navrhovateľka žiadala okrem zrušenia rozhodcovského rozsudku aj o odklad vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku.

OS Skalica uznesením č. k. 7C/20/2015-17 zo dňa 15.01.2015 povolil odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku č.k. RK-PC-31/14-EK zo dňa 5.12.2014. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2015.

Navrhovateľka na podanom návrhu trvala. Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, žiadosťou o poskytnutie úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500005348 zo dňa 28.6.2011, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, rozhodcovskou zmluvou č. 8500005348 zo dňa 28.6.2011, oznámením veriteľa o schválenie úveru dlžníkovi/ zmluvou o revolvingovom úvere z 28.6.2011, kartou klienta, rozhodcovským

rozsudkom sp. zn. RK-PC-31/14-EK zo dňa 5.12.2014, žalobou podanou na Victoria rozhodcovský súd dňa 23.1.2014, pokusom o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 16.10.2013, pripojeným rozhodcovským spisom stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. RK-PC-31/14-EK, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľka ako spotrebiteľ vyplnila dňa 27.6.2011 v U. časť údajov na listine označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere, číslo zmluvy (VS): 8500005348“, v ktorej žiadala o poskytnutie čiastky úveru 1500 eur. Odporca ako právnická osoba vyplnil dňa 28.6.2011 v Bratislave časť údajov na listine označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere, číslo zmluvy (VS): 8500005348“, v ktorej schválil navrhovateľke poskytnutie čiastky úveru 1500 eur. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 28.6.2011 (zmluva o revolvingovom úvere č. 8500005348) je okrem iného uvedené, že bola schválená výška úveru 1500 eur, výška mesačnej splátky 77,05 eur po dobu 48 mesiacov, RPMN 70,01 %, celková čiastka na splatenie dlžníkom v sume 3.698,40 eur. Navrhovateľka s odporcom uzatvorili dňa 28.6.2011 rozhodcovskú zmluvu č. 8500005348, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy budú riešené cestou súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi.

Podľa rozhodcovskej zmluvy v písomnej forme dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný (ods. 2 zmluvy).

Podľa rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia rozhodcovskej zmluvy (ods. 7 zmluvy).

Odporca doručil dňa 23.1.2014 na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline žalobu proti G. F.J., Z. XX.XX.XXXX a žiadal, aby jej bola uložená povinnosť (v tomto konaní je navrhovateľkou) zaplatiť spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. sumu 2.234,45 eur s príslušenstvom, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,775 % ročne z konkrétne špecifikovaných súm, poplatkov za rozhodcovského konanie , trovy právneho zastúpenia.

Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline vyhovel žalobe v celom rozsahu rozhodcovským rozsudkom č. k. RK-PC-31/14-EK zo dňa 27.1.2014. Proti tomuto rozhodcovskému rozsudku podala navrhovateľka listom z 5.3.2014 žalobnú odpoveď, čím došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. V žalobnej odpovedi poprela existenciu pohľadávky z dôvodu, lebo najprv dlh splácala v splátkach a nakoniec jednorazovo vyplatila dňa 30.3.2012. Poukázala na to, že platby poukazovala cez pracovníkov spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Poslednú platbu na vyplatenie dlhu zrealizovala do rúk pána P. pracovníka veriteľa dňa 30.3.2012, pričom tento ju ubezpečil touto poslednou platbou má uver splatený. V žalobnej odpovedi navrhovateľka namietala tiež samotnú platnosť rozhodcovskej zmluvy č. 8500005348 z 28.6.2011 podľa § 39 OZ, lebo odporuje platným predpisom o ochrane spotrebiteľov, keďže podľa nej obsahuje nekalé dojednanie zmluvných strán. Poukázala na to, že v rozhodcovskej zmluve uvedené, že prípadné spory z úverovej zmluvy bude výlučne riešiť jeden z rozhodcovských súdom v zmluve uvedený, pritom právo výberu je na zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh, čo je vždy žalobca. Navrhovateľka uviedla, že ona žiada, aby vec prejednával Okresný súd. Z týchto dôvodov žiadala zrušiť rozhodcovský rozsudok.

Po žalobnej odpovedi vydal Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline rozhodcovský rozsudok č.k. RK-PC-31/14-EK zo dňa 05.12.2014, ktorým opätovne žalobe vyhovel. Predmetný rozhodcovský rozsudok prevzala navrhovateľka (G.Í. F.) dňa 12.12.2014 a následne doručila na Okresný súd Skalica dňa 14.1.2015 žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Na rozhodcovskom rozsudku je vyznačená právoplatnosť na deň: 12.12.2014.

Rozhodca takto rozhodol na základe tvrdení žalobcu (v tomto konaní odporcu) uvedených v žalobe z dôkazov, ktoré predložil. V tejto súvislosti poukázal na čl. 15 ods. 1 Rokovacieho poriadku (str. 8 rozsudku) kde je uvedené, že rozhodca je oprávnený vydať aj rozhodnutie bez vyjadrenia žalovaného, ak sa v ňom uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúcej zo skutočností uvedených žalobcom. Rozhodca dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a jeho nárok je oprávnený a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodcovského rozsudku. Zároveň rozhodca poukázal,

že rovnako ako všeobecný súd aplikoval ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a v súlade s týmto posudzoval, či sankcie dojednané zmluvou uplatnené žalobcom v tomto rozhodcovskom konaní nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ a tiež, zmluva obsahuje všetky náležitosti o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v rozhodnom čase.

Z poučenia rozhodcovského rozsudku súd zistil, že žalovaná (tu: navrhovateľka) bola poučená o možnosti obrátiť sa do 30 dní od dňa doručenia rozhodcovského konania žalobou na príslušnom súde a domáhať sa zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku.

Právny zástupca odporcu v rámci písomných vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Poukázal na to, že navrhovateľka prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 12.12.2014 a na súd doručila žalobu 14.1.2015, pritom podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov je lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku 30 dní.

V súvislosti so zaplatenými sumami poukázal na to, že spôsob a miesto plnenia povinností zo zmluvného vzťahu bolo dohodnuté v čl. 8, ods. 8.8 zmluvných dojednaní, kde sa uvádza bankový účet veriteľa. Teda odporca neeviduje splátky, ktoré tvrdí navrhovateľka, že zaplatila a osobe, ktorej platiť mala, nie je zamestnancom odporcu. Právny zástupca uviedol, že navrhovateľka v návrhu neuviedla žiadne dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

V súvislosti s posudzovaním individuálnosti dojednania odkázal na ust. § 53 ods. 2 OZ. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy podľa jeho názoru výslovne vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2 zmluvy), ale výslovne aj právom na jednostranné odstúpenie spotrebiteľa v lehote 14 dní od uzatvorenia. Navrhovateľka uzavrela zmluvu dobrovoľne a nevyužila právo na odstúpenie. Pri svojej argumentácii sa odvolal aj na rozhodovacia činnosť NS SR (uznesenie sp. zn. 3M Cdo 14/2011 zo dňa 22.11.2012). Právny zástupca ďalej uviedol, že v tejto prejednávanej veci ani nie je rozhodcovská zmluva súčasťou všeobecných podmienok či inej zmluvy a navrhovateľka pri jej odmietnutí mohla bez dôsledkov uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere. Z formulácie rozhodcovskej zmluvy mu vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené alternatívne všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Podľa jeho názoru navrhovateľka mohla buď nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy či jednostranne dosiahnuť zánik dohody bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu hlavnej zmluvy. Cieľom § 53 ods. 4 písm. r) OZ nie je zneplatnenie rozhodcovskej zmluvy ako takej, ale zaručiť spotrebiteľovi v pozícii navrhovateľa právo vybrať si miesto pre rozhodovanie o jeho žalobe. Poukázal na to, že základným právom spotrebiteľa nie je právo na porušovanie zmluvy či dokonca na výhodnejšie postavenie z tohto porušovania. Právny zástupca je presvedčený, že rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou. V tejto súvislosti odkazuje na rozhodnutie KS v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 z 31.1.2014, KS v Banskej Bystrici sp. zn. 10CoE/328/2013 z 10.12.2013 či rozhodnutie OS Rimavská Sobota sp. zn. 1Er/1210/2013. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľka v podaní nekonkretizovala. Pritom z rozhodcovského rozsudku mu vyplýva, že rozhodcovský súd sa zaoberal postavením žalovanej, a to hlavne z pohľadu predpisov na ochranu spotrebiteľa.

V poslednom písomnom vyjadrení právny zástupca odporcu dal súdu do pozornosti, že na podklade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu nebol k dnešnému dňu podaný návrh na vykonanie exekúcie odvolávajúc sa aj na § 243d ods. 1 Exekučného poriadku. Žiadal návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na dôvodoch na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré uvádzala už vo svojej žalobnej odpovedi z 5.3.2014 zaslanej Stálemu rozhodcovskému súdu Victoria.

Navrhovateľka k čerpaniu úveru uviedla, že úver brala pre syna u odporcu a tiež mali nedoplatok na plyne, ale následne si zobrala inú pôžičku od iného subjektu, aby mohla vyplatiť tento úver, keďže veľa preplácala. K okolnostiam uzatvorenia úverovej zmluvy s odporcom uviedla, že z firmy prišli dvaja zamestnanci, ona ich požiadala o konkrétnu sumu a oni túto sumu napísali do zmluvy. Páni priniesli zmluvu už napísanú, boli u nej najviac pol hodiny, zmluvu si ani celú neprečítala, ale ju podpísala. Podľa vyjadrenia navrhovateľky sa tých zamestnancov pýtala na obsah zmluvy a oni len omotávali. Zmluvu podpísala, lebo tie peniaze potrebovala. Pán P. od odporcu jej povedal, že ak úver naraz splatí, bude

mať úľavu na percentách a presne jej vyrátal sumu na doplatenie. Pánovi P. dôverovala dodajúc, že má všetky bločky svedčiace o tom, aké sumy a kedy zaplatila pánovi P.. Navrhovateľka uviedla, že nevie, prečo chce od nej odporca peniaze, keď všetko zaplatila pánovi P.. Dodala, že na pána P. podala i trestné oznámenie, ale nemá vedomosť, akou bolo jej trestné oznámenie riešené.

Navrhovateľka ako dôvod návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku uviedla to isté, čo uviedla v žalobnej odpovedi poslanej Stálemu rozhodcovskému súdu Victoria.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (účinný od 1.1.2015), na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (účinný od 1.1.2015), rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovské konanie bolo začaté a aj rozhodcovský rozsudok vydaný do 31.12.2014 (t. j. do účinnosti zákona č. 335/2014 Z. z.), súd na toto konanie aplikoval ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase začatia rozhodcovského konania v zmysle § 16 ods. 1 písm. c) citovaného zákona, ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“). Zároveň podporne odkazuje na § 54b) ods. 1 z. č. 244/2002 Z. z. a §73 ods. 2,3 z. č. 335/2014 Z. z.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 1 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, v rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory a) o vzniku, zmene alebo o zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, b) o osobnom stave, c) súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí, d) ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a vyrovnacieho konania.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a), c), j) zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonať rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní (účinný ku dňu vyhlásenia rozhodcovského rozsudku, t. j. dňa 05.12.2014), žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Predmetom konania je návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-31/14-EK zo dňa 5.12.2014.

V zmysle § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní súd najprv skúmal včasnosť podania návrhu, nakoľko ide o prekluzívnu lehotu. Z doručenky súd zistil, že navrhovateľka prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 12.12.2014 a návrh bol doručený súdu dňa 14.01.2015. Teda prekluzívna lehota na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku je v danom prípade zachovaná, nakoľko je potrebné aplikovať § 54b ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z., podľa ktorej platí 60 dňová lehota..

Súd vychádzal z toho, že navrhovateľ má na takomto určení daný naliehavý právny záujem s odkazom na § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Navrhovateľka uviedla ako dôvody zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku absenciu právomoci rozhodcovského súdu, ktorú opiera o to, že rozhodcovská zmluva je neplatná podľa § 39 OZ, lebo odporuje predpisom o ochrane spotrebiteľa. Nekalé dojednanie zmluvných strán je podľa nej v tom, že spory z úverovej zmluvy bude riešiť výlučne jeden z rozhodcovských súdov a právo výberu je na zmluvnej strane, ktorý podá žalobný návrh, čo je vždy žalobca. Takýto dôvod navrhovateľka uviedla nie len v žalobnej odpovedi na rozhodcovský rozsudok ale zotrvala na ňom i v rámci vyjadrenia v tomto konaní. Žiadala, aby vec prejednával okresný súd.

Súd teda skúmal či sú splnené vyššie uvedené zákonné dôvody na základe, ktorých sa navrhovateľka tomto konaní domáha zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku.

Po oboznámení sa s vecou súd zistil, že rozhodcovský súd je oprávnený vydať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľskom spore, nakoľko predmetom nebol spor vylúčený z jeho rozhodovania v zmysle vyššie citovaných ustanovení. Navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala a ani z pripojeného spisu rozhodcovského súdu nevyplýva, že navrhovateľka v rozhodcovskom konaní namietala, že sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala (namietané ustanovenie § 40 ods. 1 písm. a) zákona o rozhodcovskom konaní), preto v tejto časti je návrh nedôvodný.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Navrhovateľka popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že v zmluve bolo uvedené, že prípadné spory bude riešiť jeden z rozhodcovských súdov a vyberie ho ten, kto bude podávať žalobu. Súd je toho názoru, že uvedené tvrdenie je v rozpore s rozhodcovskou zmluvou, nakoľko po oznámení odporcu o schválení úveru bežala navrhovateľke lehota 14 dní, kedy mohla od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu. Rozhodcovská zmluva bola účastníkmi konania platne uzatvorená, podpísaná obidvomi zmluvnými stranami a rozhodcovské súdy sú v nej presne identifikované, pričom výber konkrétneho rozhodcovského súdu bol ponechaný na stranu, ktorá podá žalobný návrh. Z toho vyplýva, že nie je ani neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) OZ.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c), j) zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak: c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,; j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov účinný k dňu uzavretia rozhodcovskej zmluvy dňa 28.6.2011 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské

úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j), k) zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1,2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Z obsahu rozhodcovského rozsudku súd zistil, že rozhodca síce vo svojom rozhodcovskom rozsudku v odôvodnení uviedol, že pri rozhodovaní vo veci aplikoval ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Konkrétne posudzoval, či sankcie dojednané zmluvnou a uplatnené v rozhodcovskom konaní nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ a nasl., pričom rozhodca dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola dojednaná v súlade s týmto zákonom.

Súd k tomuto záveru rozhodcu uvádza nasledovné: rozhodca síce konštatuje aplikáciu právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, avšak nesprávne vyhodnotil predložené listinné dôkazy v rozpore s platnými predpismi a nesprávne aplikoval všeobecne záväzné právne predpisy.

Zo žiadosti navrhovateľky zo dňa 28.6.2011 súd zistil, že požiadala odporcu o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8100048480, konkrétne o poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur s mesačnou splátkou vrátane úrokov vo výške 77,05 eur, s počtom splátok 48 a o revolving vo výške 628,73 eur . Odporca dňa 28.6.2011 oznámil navrhovateľke schválenie úveru vo výške 1500 eur s počtom splátok 48 mesiacov, výškou mesačnej splátky úveru 77,05 eur a revolvingu vo výške 795,77 eur. Odporca navrhovateľovi vyplatil sumu 1.132,51 eur z úveru.

Odporca neakceptoval žiadosť navrhovateľky o poskytnutie úveru v celom rozsahu, čo spôsobuje neplatnosť zmluvy o úvere, nakoľko následne navrhovateľ písomne neakceptoval nový návrh na uzatvorenie zmluvy formou oznámenie veriteľa o schválení úveru.

V zmluve tiež nie je v zmysle § 9 ods. 1 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely

jeho splatenia. V zmluve sa uvádza len výška splátky bez bližšej špecifikácie čo spôsobuje, že na uver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) z. č. 129/2010 Z.z.).

Odporca nepreukázal, že v rozhodcovskom konaní uplatnená zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná, je obsiahnutá len v Zmluvných dojednaniach, ktoré nie sú podpísané obomi účastníkmi, sú vopred pripravené navrhovateľom, napísané malým, ťažko čitateľným písmom.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne, nakoľko boli splnené podmienky ust. § 40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní na základe, ktorých je možné rozhodcovský rozsudok zrušiť, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Namietané porušenie ustanovení § 40 ods. 1 písm. c) navrhovateľka nepreukázala.

Podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Vzhľadom na tvrdenie odporcu, že rozhodcovský rozsudok prestal navrhovateľku zaväzovať v zmysle § 243d ods. 1 Exekučného poriadku súd dodáva, že navrhovateľka podala na súd návrh v čase pred účinnosťou § 243d ods. 1 citovaného právneho predpisu. Aj napriek faktu, že rozhodcovské rozhodnutie prestalo účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať, súd návrhu vyhovel, keďže doposiaľ zostával rozhodcovský rozsudok v platnosti.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., ale nakoľko si navrhovateľka trovy konania neuplatnila, súd jej žiadne nepriznal.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch je navrhovateľ ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd návrhu navrhovateľky vyhovel v celom rozsahu, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch súd uložil povinnosť odporcovi zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eur podľa položky 3 písm. c) citovaného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený

skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.